

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611202503
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4611202503.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: S. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, proti žalovaným: 1. J. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX a 2. G. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX, zast. Mgr. Matejom Krajčim, PhD., advokátom so sídlom Bratislava, Záhradnícka 51, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 13. 02. 2019 č. k. 8C/101/2011-325, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., IV., V., VI. **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade (ďalej len „žalovaní“) uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu za bolesť vo výške 5151,30 eura a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1338 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo zvyšku čo do nákladov spojených s liečením žalobu zamietol (výrok II.). Znalcovi J.. E. T., Ul. T. XXX/X, XXX XX X. - Q. Y. priznal voči žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti rozsudku (výrok IV.). Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (výrok V.) Žalovaným uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok vo výške 389 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok VI.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť mu spoločne a nerozdielne z titulu náhrady škody bolestné v sume 4214,70 eura, za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len SSÚ) sumu 1338 eur a náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 1000 eur, na tom skutkovom základe, že dňa 13. 06. 2008 v obci K. bol fyzicky napadnutý žalovanými. Za toto konanie bol žalovaný v 1. rade uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví formou spolupáchatelstva rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26. 05. 2009 sp. zn. 2T/61/2009 a žalovaný v 2. rade rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23. 02. 2011 sp. zn. 2T/42/2009, pričom bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Rozsudkom zo dňa 25. 11. 2015 č. k. 8C/101/2011-177 žalobu žalobcu zamietol, ktorý Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 28. 02. 2017 sp. zn. 6Co/69/2016-196 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 420 ods. 1 a 3, § 444, § 449 ods. 1 a 3, § 450 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“); § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1 až 5, § 7 ods. 1. Po doplnení dokazovania v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, a to najmä znaleckým posudkom č. 42/2018, znalca J.. E. T. ustálil, že žaloba žalobcu

bola podaná dôvodne, nakoľko dňa 13. 06. 2008 obaja žalovaní fyzicky napadli žalobcu a spôsobili mu zistené zranenia, za čo boli právoplatne odsúdení, žalovaný v 1. rade v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T/61/2009 a žalovaný v 2. rade v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T/42/2009. Tým mal za preukázané splnenie základných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaných za škodu, ktorá žalobcovi vznikla na zdraví v súvislosti s ich protiprávnym konaním. Preto žalobcovi uplatnený nárok na náhradu škody z ublíženia na zdraví titulom bolestného, po pripustení rozšírenia žaloby uznesením zo dňa 18.01.2019 č. k. 8C/101/2011-317 na sumu 5151,30 eura, a sťaženia spoločenského uplatnenia priznal, pričom vychádzal z počtu bodov ustanovených znalcom v znaleckom posudku, ktorý žalovaní ani nespochybnili. Bolestné znalec ohodnotil vo výške 385 bodov a SSU vo výške 100 bodov s tým, že podľa zdravotnej dokumentácie, žalobca dodržiaval liečebné procedúry a odporúčané lekárske postupy. Vychádzajúc z údajov zistených Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia konštatoval, že priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve SR v roku 2007 predstavovala sumu 20.146 Sk (669 eur), z čoho 2% predstavujúce peňažnú hodnotu jedného bodu činili 13,38 eura. Žalovaným preto uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu za bolesť vo výške 5 151,30 eura a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1 338 eur. K žalobcom uplatnenému nároku na úhradu nákladov spojených s liečením vo výške 1000 eur uviedol, že tento svoj nárok žalobca hodnoverným spôsobom nezdokladoval, nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by odôvodňovali možnosť priznania tohto nároku, preto žalobu v tejto časti zamietol ako nedôvodnú.

3. Výrok, že znalec J. E. T. má voči žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% odôvodnil tým, že uznesením zo dňa 17. 09. 2018 č. k. 8C/101/2011-292 bola znalcovi priznaná odmena za vypracovaný znalecký posudok v celkovej výške 592,97 eura a žalovaní boli zaviazaní uhradiť uvedenú sumu každý v 1/2-ici, t. j. po 296,48 eura. Uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, proti ktorému podal sťažnosť žalovaný v 2. rade, sťažnosti bolo vyhovené uznesením zo dňa 13. 11. 2018 č. k. 8C/101/2011-305 a povinnosť žalovaného v 2. rade zaplatiť znalcovi znalečné v sume 296,48 eura bola zrušená, pričom uznesenie zo dňa 17. 09. 2018 č. k. 8C/101/2011-292 vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nadobudlo právoplatnosť. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade musel preto rozhodnúť opätovne, čo aj učinil treťou výrokovou vetou a o nároku znalca rozhodol v zmysle ust. § 259, § 260, článku 4 CSP s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnej výške. Za použitia § 396 CSP rozhodoval i o náhrade trov odvolacieho konania a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní trovy nevznikli. Keďže žalobca bol v konaní oslobodený od súdnych poplatkov, žalovaným zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet súdu prvej inštancie súdny poplatok vo výške 389 eur, predstavujúcich 6% z priznaných súm. V tejto časti rozhodnutie právne oprel o ust. § 2 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. i) a položku 1 a) sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

4. Proti tomuto rozsudku v jeho vyhovujúcej časti podal odvolanie žalovaný v 1. rade, domáhajúc sa ním jeho zrušenia. Nesúhlasil s povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 5151,30 eura za bolesť a 1338 eura za sťaženie spoločenského uplatnenia. Tvrdil, že podľa ambulantnej správy zo dňa 17. 06. 2008 bol žalobca zbitý neznámymi osobami, so žalobcom sa dobre poznajú, aj dňa 13.06.2008 sedeli spolu v pohostinstve, preto on nemohol byť neznámou osobou. Mal za to, že bol po dohode o vine a treste nesprávne odsúdený na základe nedostatočného vyšetrenia, pretože žalobca ho dobre poznal a neoznačil ho ako páchatela. Náhradu za SSÚ namietal s odôvodnením, že žalobca dlhé roky nepracuje z dôvodu požívania alkoholických nápojov, nik ho nechce zamestnať, nemôže sa spoločensky uplatniť, a preto čaká na peniaze od nich.

5. Žalobca ani žalovaný v 2. rade sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie žalovaného v 1. rade bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. rade nie je dôvodné.

7. V tomto konaní sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť mu náhradu škody na zdraví a to (po pripustení zmeny žaloby uznesením zo dňa 18.01.2019 č. k. 8C/101/2011-317) bolestné vo výške 5151,30 eura, sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1338 eur a náklady spojené s liečením vo výške 1000 eur. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu za bolesť vo výške 5151,30 eura a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1338 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo zvyšku čo do nákladov spojených s liečením žalobu zamietol (výrok II.). Znalcovi J. E. T. priznal voči žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % (výrok III.), žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnej výške (výrok IV.), žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (výrok V.) a žalovaným uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet prvoinštančného súdu súdny poplatok vo výške 389 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok VI.). S ohľadom na rozsah odvolania žalovaného v 1. rade, predmetom odvolacieho konania je len vyhovujúca časť rozsudku súdu prvej inštancie a na ne nadväzujúce výroky o trovách konania a poplatkovej povinnosti, keď v jeho zamietajúcej časti a vo výroku o nároku na náhradu trov konania znalca nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie pre absenciu odvolania právoplatnosť.

8. V danej veci preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie je v poradí už druhým meritórnym rozsudkom, keď jeho prvý rozsudok zo dňa 25. 11. 2015 č. k. 8C/101/2011-177, ktorým žalobu žalobcu zamietol, Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 28. 02. 2017 sp. zn. 6Co/69/2016-196 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení už poskytol teoreticko-právny výklad vo vzťahu k zákonnej úprave inštitútu zodpovednosti za škodu, vrátane škody na zdraví a nárokov z nej plynúcich, od ktorého nie je naďalej dôvod sa odkloniť, preto ho odvolací súd duplicitne opakovať nebude a naň len v ďalšom poukazuje, ako na stále platný.

9. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, keďže dokazovanie vykonal v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie v danej veci. Prvoinštančný súd výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkový záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku. Dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a 192 CSP a odvolací súd nezistil ani žiadny nedostatok procesných podmienok, či inú vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zo zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil i správny právny záver, aplikujúc na vec sa vzťahujúce právne predpisy, ktoré i správne interpretoval. Svoje rozhodnutie riadne a zrozumiteľne odôvodnil, vyporiadajúc sa v ňom so všetkými pre vec podstatnými argumentami. Keďže odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením preskúmaného rozsudku, využíjúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, na ktoré odkazuje, pretože ani v odvolacom konaní nevyšli najavo skutočnosti a dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

10. V danej veci len na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia odvolací súd akcentuje, že v konaní bolo nesporne preukázané, že ku škode na zdraví žalobcu došlo protiprávnym konaním žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí dňa 13. 06. 2008 asi o 22.30 hod. v obci K., pri miestnom kultúrnom dome spoločne fyzicky napadli žalobcu tým spôsobom, že ho najskôr opakovane udreli do oblasti tváre, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho viackrát kopli do tváre a ďalších častí tela, v dôsledku čoho žalobca utrpel zranenia, a to otras mozgu ľahšieho stupňa, trieštivú zlomeninu nosných kostí a oboch čelových výbežkov hornej čeľuste, zlomeninu tvrdého podnebia vľavo, nalomenie pravej lícnej kosti, zlomeninu vnútornej steny pravej očné, zlomeninu steny prínosovej čeľustnej dutiny obojstranne a zlomeninu ložiskového výbežku hornej čeľuste vpravo, vyžadujúce si liečenie a s tým spojenú práceneschopnosť minimálne v trvaní 8 týždňov, resp. ktoré zranenia výrazne (závažne) obmedzili žalobcu v obvyklom spôsobe života po dobu 4 až 5 týždňov. Za to bol žalovaný v 1. rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26. 05. 2009 č. k. 2T/61/2009-164, a žalovaný v 2. rade rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.11.2014 č. k. 2T/42/2009-871 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.03.2015 č. k. 4To/13/2015-942 právoplatne uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 155 ods. 1 Trestného zákona. K otázke viazanosti súdov v civilnom konaní rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal (§ 193 CSP) sa odvolací súd vyslovil už vo svojom zrušujúcom uznesení, na ktoré závery preto len poukazuje a tieto sa evidentne presadia i v prejednávanej veci. Odvolacie námietky žalovaného v 1. rade, ktorými spochybňuje práve správnosť právoplatného trestného rozsudku, ktorý v tomto konaní už nemôže byť preskúmaný, tak

nie sú dôvodné. Súd prvej inštancie viazaný výrokom predmetného trestného rozsudku o tom, že bol spáchaný zločin ublíženia na zdraví žalobcu spolupáchatelstvom a o tom, že ho spáchali žalovaní, ako aj právnou kvalifikáciou skutku, a tým aj formou zavinenia predpokladaného trestným zákonom, preto správne konšatoval, že žalovaní zodpovedajú za škodu na zdraví, ktorú spôsobili žalobcovi protiprávnym konaním podľa § 420 ods. 1, 3 OZ a to spoločne a nerozdielne podľa § 438 ods. 1 OZ. Pri preukázaní splnenia zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaných za škodu na zdraví žalobcu rovnako správne priznal mu odškodnenie bolesti a sťaženia jeho spoločenského uplatnenia vo výške, ktorú určil na základe znaleckým posudkom znalca MUDr. T. stanoveného počtu bodov a následným postupom v intenciách § 5 zák. č. 437/2004 Z. z.

11. Odvolací súd s ohľadom na úspešnosť žalobcu v konaní tiež konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol i o nároku žalobcu na náhradu trov konania (výroky IV. a V.) a o povinnosti žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok (výrok VI.), v týchto častiach svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, preto odvolací súd, stotožniac sa s uvedenými dôvodmi, naň len odkazuje opierajúc sa o ust. § 387 ods. 2 CSP.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď prvoinstančný súd na základe riadne zisteného skutkového stavu veci i správne právne posúdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď s ohľadom na výsledok odvolacieho konania principiálne by bolo namieste priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi. V danej veci však možnosť priznania mu náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalobcovi v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).